

**UCHWAŁA NR L/608/17  
RADY MIASTA ZABRZE**

z dnia 4 grudnia 2017 r.

**w sprawie skargi nr BK.1510.34.2017 na dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Zabrze**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875) i art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) oraz § 10 Regulaminu przyjmowania i rozpatrywania skarg i wniosków, dla których właściwym organem jest Rada Miasta Zabrze, stanowiącego załącznik nr 1 do Statutu Miasta Zabrze (Dz. Urz. Woj. Śl. z 2014 poz. 6044 z dn. 20.11.2014), na wniosek Komisji Zdrowia i Polityki Społecznej

**uchwala się, co następuje:**

**§ 1.** Po zapoznaniu się z opinią Komisji Zdrowia i Polityki Społecznej Rady Miasta Zabrze, skargę nr BK.1510.34.2017 na dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Zabrze uznaje się za bezzasadną wskutek zaistnienia okoliczności faktycznych i prawnych opisanych w załączniku do niniejszej uchwały.

**§ 2.** Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Zabrze.

**§ 3.** Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta  
Zabrze

**mgr Marian Czochara**

Załącznik do Uchwały Nr L/608/17

Rady Miasta Zabrze

z dnia 4 grudnia 2017 r.

### **Uzasadnienie**

W dniu 5 października 2017 roku do tut. Urzędu wpłynęło pismo stanowiące skargę BK.1510.34.2017 na dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w Zabrzu.

Przedmiotową skargę, zgodnie z § 5 pkt 1 Regulaminu przyjmowania rozpatrywania skarg i wniosków, dla których właściwym organem jest Rada Miasta Zabrze, stanowiącego załącznik nr 1 do Statutu Miasta Zabrze, Przewodniczący Rady Miasta, po wstępnym zapoznaniu się z jej treścią, przekazał Prezydentowi Miasta celem przedstawienia stanowiska w jej sprawie.

Po otrzymaniu stanowiska Prezydenta Miasta, Komisja Zdrowia i Polityki Społecznej, na posiedzeniu w dniu 16 listopada 2017 roku zapoznała się z treścią skargi, dokumentacją w sprawie oraz przedstawionymi stanowiskami. Skarżący zarzuca Miejskiemu Ośrodkowi Pomocy Rodzinie działanie na swoją szkodę (brak prawdy obiektywnej) i domaga się pomocy finansowej. Mieszkaniec utrzymuje się z emerytury ZUS i zasiłku pielęgnacyjnego w łącznej wysokości 1458,77 zł, co przekracza kryterium osoby samotnie gospodarującej (634 zł) o kwotę 824,77 zł. Skarżący wskazał zaległości w czynszu i energii oraz obciążenie komornicze emerytury z tytułu niespłaconych kredytów. Żadna instytucja pomocy społecznej nie ponosi odpowiedzialności za zadłużenia i zobowiązania finansowe swoich klientów, a jedynie może wskazać rozwiązania mogące wspomóc przezwyciężyć trudną sytuację. Skarżący pomimo wielokrotnych pouczeń nigdy nie odwołał się od otrzymanych decyzji do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach. Skarżący został także poinformowany, że jeżeli nie zgadza się z decyzjami odmownymi wydanymi w poprzednich latach może wystąpić o wznowienie postępowania lub stwierdzenie ich nieważności przez SKO, ale on nie przyjmując tego do wiadomości składa kolejne skargi w tej samej sprawie. Skarżącemu zaproponowano zawarcie kontraktu socjalnego, który pomimo podpisania pozostaje bez realizacji z jego strony, co stanowi podstawę do odmowy świadczeń. Zaproponowano też skarżącemu miejsce w Domu Pomocy Społecznej (Komisja Zdrowia i Polityki Społecznej), które zdecydowanie odrzucił.

Mając na uwadze powyższe Komisja zaopiniowała powyższą skargę jako bezzasadną.